

ville kunne se Motiveringen deraf i den Skrivelse af 14. December, der findes i Betænkningen under Nr. 99. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Ændringsforslaget; der er fuldstændig Enighed i Udvalget om at tiltræde det. — Under Nr. 100 i Betænkningen findes omtalt et Andragende fra Fagskolen for Haandværkere og mindre industridrivende om Bibeholdelse af Statskassens Tilskud til det tidligere af „Garverforeningen i Danmark“ drevne Forsøgslaboratorium. Det synes til Dels at være en Fejltagelse, at dette Spørgsmaal er blevet behandlet paa samme Maade som Spørgsmaalet om Fagskolerne, som jeg lige har omtalt, da dette ikke er en Fagskole, men derimod et Laboratorium, der, som oplyst i det Bilag, der medfølger Ministerens Skrivelse, ogsaa tjener som Laboratorium for Statsinstitutionen Den grønlandske Handel m. v. — Det næste Punkt angaar et Samraad om Genoptagelse af Bevillingen til Dansk Kunstfidsforening. Det drejer sig om et lille Beløb paa 1,000 Kr., og det oplystes under Samraadet, at dette Beløb næsten udelukkende kommer Kvinder fra vore Bilande til gode, fra Island, Færøerne og Vestindien, og at Foreningen virker saaledes, at Bevillingen anvendes til Fripladser — det er i Almindelighed 4 Maaneders Kursus, der gives —, og Eleverne fra disse Bilande faa ikke alene fri Undervisning, men tillige frit Ophold under denne.

Ændringsforslagene Nr. 43 og 44, der høre sammen, ere de gammelkendte Forslag om Genoptagelse af Bevillingen til Foredrag. Det første er det socialdemokratiske Mindretals Forslag om Genoptagelse af Bevillingen i dens fulde Udstrækning med 12,500 Kr., medens det radikale Mindretal stiller Forslag under Nr. 44 om delvis Genoptagelse af Bevillingen med 6,000 Kr. Vi have drøftet de Bevillinger saa tidt, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa. Jeg antager, at det høje Ting er er fuldstændig klart over Stillingen angaaende disse Foredrag. — Under Nr. 45 har det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) stillet Forslag om en Bevilling paa 3,000 Kr. til det af Teknisk Forening og Elektroteknisk Forening udgivne Tidsskrift. Jeg skal ikke opholde mig nærmere derved, i alt Fald ikke før det eventuelt er omtalt af den ærede Forslagsstiller.

Vi komme dernæst til Betænkningens Nr. 105, hvori omtales en Indberetning fra Sygekasseinspektøren. Ærede Medlemmer ville maaske have lagt Mærke til, at der i

Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, Sp. 855 fg., findes en lidet trøstelig Meddelelse om de statsanerkendte Sygekasser. Der har i nogle Aar været givet en Bevilling paa 4,000 Kr. — tror jeg — til at foretage en lokal Revision af de anerkendte Sygekassers Regnskabsvæsen, og denne Revision har bragt lidet trøstelige Resultater. Det er oplyst, at af de ca. 1,500 anerkendte Sygekasser have ca. 600 haft mangelfuldt Regnskab, ca. 700 usikker Anbringelse af Pengemidlerne, ca. 400 mangelfuld Revision, medens ca. 45 Kasser have haft Underslæb eller Kasse-mangel i Løbet af Aarene 1908—11. Der er i Virkeligheden — det fremgaar ikke af Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, men af en Skrivelse fra Ministeren til Finansudvalget — ikke mere end ca. 350 af samtlige ca. 1,500 anerkendte Sygekasser, hvorpaa der ikke har været noget at udsætte i nogen Henseende. Det her nævnte Forhold har bevirket, at der forlanges endnu en lille Bevilling til Efterrevision, det vil sige til Eftersyn af, om de af Sygekasseinspektoret givne Paabud ere blevne efterkomne. Jeg tilføjer, at jeg ved Eftersyn af det Materiale, som ikke er optrykt, har faaet det Indtryk, at det maaske neppe staar saa galt til med Sygekasserne, som disse Tal kunde tyde paa, selv om jeg under ingen Omstændigheder vil tage Sygekasserne i Forsvar. En hel Del af disse smaa lokale Kasser kunne nemlig ganske sikkert være fuldt solvente og fuldt vel styrede, selv om deres Regnskaber ikke ere i Orden, naar det er solide Mænd, der have med dem at gøre. At de maaske have sammenblandet den Smule Penge, de ligge inde med for Sygekassen, med Pengene i deres egne private Kasser, er selvfølgelig ikke i og for sig medholdeligt, men vistnok heller ikke af saa foruroligende Art, som disse nøgne Tal kunde synes at tyde paa.

Det næste Punkt i Betænkningen angaar et Samraad om Muligheden af Begrænsning af Bidraget til Arbejdsløshedskasserne. Loven af 9. April 1907 om anerkendte Arbejdsløshedskasser fastsætter paa den ene Side Statstilskuddet til en vis Størrelse i Forhold til de fra anden Side i Kasserne indgaaende Beløb, men bestemmer paa den anden Side, at Statstilskuddet ikke maa overstige $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Man har imidlertid her stadig rettet sig efter den Grænse, som angives ved Medlemsbidragene og de kommunale Tilskud, og Statstilskuddet har derved langt overskredet $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig. Man er kommen op til omkring 700,000 Kr., henved $\frac{3}{4}$ Mill., saa